

ת"פ 36986/10/16 - מדינת ישראל נגד מרדכי בריזדה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 36986-10-16 מדינת ישראל נ' בריזדה

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד הרצוג
נגד
הנאשם מרדכי בריזדה
ע"י ב"כ עו"ד רבי

גזר דין

השתלשלות ההליך:

- ביום 17.10.17, במסגרת הסדר טיעון דיוני ללא הסכמות עונשיות, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירות של תקיפה חובלנית ואיומים.
- הנאשם הופנה לשירות המבחן, ולבקשת הסניגור המלומד גם לממונה על עבודות השירות, ועתה בפניי תסקיר מיום 25.12.17 והודעת הממונה לפיה לא נמצא הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות מחמת מצבו הבריאותי. עוד הוגשו תצלומי החבלות, המינוריות למדי [תע/1].
- היום טענו ב"כ הצדדים לעונש:
התביעה טענה לעונש של שמונה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.
ההגנה מצידה עתרה לאימוץ המלצתו של שירות המבחן למאסר מותנה ולפיצוי סמלי.

מעשי הנאשם:

- ביום האירוע 16.5.16 עבד הנפגע מר אמנון בן-משה כפקיד בסניף הביטוח הלאומי ברמת גן, והנאשם הגיע למקום בענייניו.
- כשהבחין הנאשם בנפגע, קרא לעברו "הנה המנהל של ביטוח לאומי, יא בן זונה" והחל להכותו באגרופיו ובמקל ההליכה שאחז בידו, וגם כשניסה הנפגע להתרחק מהנאשם, המשיך הנאשם במעשיו עד שעצרו בעדו מאבטחי הסניף.
- במעשיו גרם הנאשם מכות יבשות בגבו ובכתפיו של הנפגע, שלפי הסכמת הצדדים הינן חבלה של ממש.

4. ביום 26.7.16 התקשר חוקר משטרה לנאשם כדי לזמנו לחקירה, ואז איים הנאשם על השוטר בפגיעה בנפגע, באמרו לו "אני אכניס לך, לבן זונה הזה, אני אבוא ואשחט אותו".

נסיבות הקשורות בעבירה - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. העבירה הדומיננטית באירוע היא עבירת התקיפה החובלנית, והמתחם ייקבע בהתייחס אליה.
2. הערכים עליהם מגנה עבירת התקיפה החובלנית הם שמירת החיים והבריאות, וכן כיבוד האוטונומיה של האדם על גופו כחלק מכבודו כאדם. הנאשם פגע באופן קשה בזכותו של הנפגע לכבוד, ובמיוחד בהתחשב באופי המשפיל של התקיפה, כשהנאשם חובט בו במקל לעיני עמיתו של הנפגע ולעיני לקוחות הסניף. הנזק הפיזי היה מזערי, אך אין לזלזל בתחושות הכאב, העלבון ואולי גם הפחד, שחש הנפגע. הנזק הפוטנציאלי גדול פי-כמה מזה הקונקרטי.
3. העבירה לא היתה מתוכננת, והנאשם פעל כפי שפעל - בחריגה להתנהלותו הכללית - בשל תחושות של זעם ותסכול, ובשל סברתו המדומה שהנפגע מזלזל בו.
4. הענישה הנוהגת בעבירות תקיפה מגוונת למדי אך ככלל ניתן לאתר קו ענישתי ברור, לפיו כאשר מדובר בתקיפה חובלנית שלא גרמה לנזק חמור או מתמיד, נקבעים מתחמים עונשיים בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר (והשוו למקרים חמורים יותר, בהם גרמו תקיפות לחבלות - ת"פ 5401-01-17 מ.י. נ' סמימי (2017), ת"פ 38531-01-15 מ.י. נ' לוי (2016), ת"פ 19626-05-14 מ.י. נ' הלפרין (2016), ת"פ 26054-12-14 מ.י. נ' ריאגוזוב (2016)).
5. ולעניין תקיפות חובלניות תוך שימוש במקל או קרש - ת"פ 51666-10-14 מ.י. נ' אלי (2016): הכאה בחוזקה בקרש שגרמה לנפילה ולהמטומה, נקבע מתחם שבין 3 חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 62295-10-13 מ.י. נ' טליאז: תקיפה נמשכת בקרש שגרמה לחבלות מרובות ללא שבירים, נקבע מתחם שבין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל.
6. בהתחשב בכלל הנתונים לרבות טיב החבלות, ולנוכח מדיניות הענישה, אאמץ בעיקרו את המתחם הנוהג, ובעניין דנן ייקבע המתחם בין מאסר מותנה לבין שמונה חודשי מאסר.

נסיבות הנאשם - קביעת העונש במתחם:

1. הנאשם יליד 1954, כבן 64 כיום, נשוי ואב לילדים בוגרים. הנאשם לוקה בבריאותו, סובל מסוכרת, בעיות לב, לחץ דם לא תקין וכאבים בגין ניתוחים שעבר, ומוכר כנכה בשיעור של 57%. הנאשם החל לעבוד מנעוריו, וכך גם לאחר שעלה עם משפחתו לישראל בהיותו בן 37, אך מאז שלקה בליבו לפני כחמש שנים הוא אינו עובד. אשת הנאשם היא המפרנסת היחידה, מעבודתה כמטפלת בקשישים.
2. אין לנאשם עבר פלילי.
3. שירות המבחן מעריך כי מצבו הבריאותי של הנאשם, שאינו מסוגל למלא את התפקיד המסורתי של מפרנס,

פוגע בדימויו העצמי והגברי. הנאשם מאופיין בנוקשות חשיבתית ומתקשה לתת אמון בגורמי ממסד.

4. באשר לעבירות: הנאשם טען ליחס משפיל ומזלזל מצד הנפגע, ולכן הגיע לסניף בעיר אחרת כדי לברר מדוע הורדו אחוזי הנכות שנקבעו לו. כשפגש בסניף האחר את הנפגע, דימה שהוא מחייך אליו בזלזול ושהוא האחראי להורדת אחוזי הנכות. הנאשם איבד לדבריו את יכולתו לשלוט בעצמו ותקף את הנפגע. הנאשם ממוקד במצבו ומתקשה להכיר בפגיעה בנפגע, אך הביע חרטה והבנה שהיה עליו לנקוט בדרך מותאמת וחוקית. הנאשם הכחיש את האיומים בהם הודה.
5. שירות המבחן מצא כי הסיכון להישנות מעשי אלימות מצד הנאשם הוא נמוך. השירות לא המליץ על טיפול, לנוכח עמדתו של הנאשם ומצבו הבריאותי, אלא על עונש קונקרטי ומרתיע של מאסר מותנה ופיצוי סמלי.
6. לזכות הנאשם יעמדו מדדים רבי משקל: הודיה וחרטה, עבר פלילי נקי, גילו ומצבו הבריאותי וגם חלוף הזמן.
7. לפיכך ייקבע עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, בדמות מאסר מותנה, ולצדו קנס ופיצוי שישקף (ולו חלקית) את ההכרה בפגיעה שחוזה הנפגע. לנוכח מצבם הדחוק של הנאשם ושל משפחתו, יעמוד הקנס על סך סמלי.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג, לרבות איומים;
- ב. קנס בסך 300 ₪, או שבוע מאסר תמורתו;
- ג. פיצוי בסך 700 ₪ לזכות הנפגע מר אמנון בן משה (ע"ת 3 בכתב האישום). הפיצוי והקנס ישולמו בשני תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.5.18, וכשמחדל או עיכוב באחד התשלומים יעמיד את מלוא הסך לפירעון מיידי;

עותק גזר הדין יישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י' ניסן תשע"ח, 26 מרץ 2018, במעמד הצדדים.